



शब्दकल्पद्रुमः।

अ,

अ, अकारः। आद्यस्वरवर्गः। अस्योच्चारणस्थानं कण्ठः। स तु ऋषो दीर्घः झुतश्च भवति। इति आकारवर्गः ॥ अस्य लेखनप्रकारो यथा,—

“दक्षतः कुण्डलो भूत्वा कुञ्चिता वामतो गता। ततोर्द्ध्वसङ्गता रेखा दक्षोर्द्ध्वा तामु शङ्करः ॥ विधिर्नारायणश्चैव सन्तिष्ठेत् क्रमतः सदा। अर्द्धमात्रा शक्तिरूपा ध्यानमस्य च कथ्यते ॥”

इति वर्णोद्धारतन्त्रं ॥ अस्य तत्त्वं यथा,—

“भृश्या तत्त्वमकारस्य अतिगीर्वा वरानने।

शरश्चन्द्रप्रतीकांश्च पञ्चकोणमयं सदा ॥

पञ्चदेवमयं वर्णं शक्तित्रयसमन्वितं।

निर्गुणं त्रिगुणोपेतं स्वयं कैवल्यमूर्त्तिमान् ॥

विन्दुतत्त्वमयं वर्णं स्वयं प्रकृतिरूपिणी ॥”

इति कामधेनुतन्त्रं ॥ अस्य पर्यायः।

“अः श्रीकण्ठो माटकाद्योऽनुन्तो विष्णुरनुत्तरः” ॥

इति वीजवर्णोद्धारतन्त्रं ॥ अन्यच्च।

“अः श्रीकण्ठः सुरेशश्च ललाटश्चैकमात्रिकः।

पूर्वोदरी लृष्टिमेधौ सारसतः प्रियम्बदः ॥

महाब्राह्मी वासुदेवो धनेशः केशवोऽन्तः।

कीर्त्तिर्निर्दृष्टिर्व्यागीशो नरकारिर्हरो मरुत् ॥

ब्रह्मा वामाद्यजो ऋषः करसुः प्रणवाद्यकः” ॥

प्रणवाद्यावयव इत्यर्थः।

“ब्रह्माखी कामरूपश्च कामेशो वासिनो वियत् ॥

विश्वेशः श्रीविष्णुकण्ठो प्रतिपत्तिधिराशिनी।

अर्कमण्डलवर्णोद्यौ ब्राह्मणः कामकर्षिणी” ॥

इति वर्णोद्धारतन्त्रं ॥

अ, अ, अभावः। अल्पः। निषेधः। अनुकम्पा। इति मेदिनी। (नजोऽयमकारः बहुधा न नज्यान् बोधयति। यथा,—

“तत्साद्भयमभावश्च तदन्यत्वं तदल्पता।

अप्राशस्त्यं विरोधश्च नज्याः षट् प्रकीर्त्तिताः” ॥

इति। सादृश्ये यथा—अब्राह्मणः ब्राह्मणसदृश-

इत्यर्थः। अभावे यथा—अभोजनं भोजनाभावः।

अन्यत्वे यथा,—पटः अघटः, पटः घटमिन्न-

इत्यर्थः। अल्पत्वे यथा—अनुदरी कन्या अल्पोदरी

इत्यर्थः। अप्राशस्त्ये यथा,—अधनं कर्मधनं,

कर्मधनम् अप्राशस्त्यधनम् इत्यर्थः। विरोधे यथा

—अधर्मः परापकारः, परापकारः धर्मो विरोधी

इत्यर्थः।)

अ, पुं, (अतति सर्वं आप्नोति इति अततेऽः)

विष्णुः। इति मेदिनी।

अंश

“अकारो विष्णुरद्विष्ट उकारस्तु महेश्वरः।

मकार उच्यते ब्रह्मा प्रणवेन त्रयो मताः” ॥

इति दुर्गादासष्टतवचनं। (स्त्री। ब्रह्म। यथा,—

अ इ उ ए ओ षोम् कलाञ्च मूर्त्तं ब्रह्म इति

कीर्त्तितम्, इति अग्निपुराणम्।)

अष्टमी, [न्], त्रि, (न ऋणी, नञ्समासः। अत्र

अशब्दे न नञ्जातः, तथात्वे अष्टमी इत्येव स्यात्।

अपितु खप्रकृतिरेव ततश्च अञ्मात्रनिपातनात्

नात्र सन्धिरिति ज्ञेयम्।) अष्टमी। अष्टम-

गुस्तः। अधारी। यथा,—

“दिवसस्याष्टमे भागे प्राकं पचति यो नरः।

अष्टमी चाप्रवाची च स वारिश्चर मोदते” ॥

इति महाभारतं।

अंश, त् क विभाजने। अंशकरयो। इति कविकल्प-

द्रुमः। ताण्ड्योपधः। विभाजन इति भाज त् क तु

पृथक्कृत्या इत्यस्य रूपं। अंशयति अंशाययति

धनं वणिक्। इति दुर्गादासकृतधनुदीपिका।

अंशः, पुं, (अंश विभाजने, अदन्तपुरादिः। कर्मणि

घञ्।) विभाजनं। तत्पर्यायः। भागः २। वण्टकः

३। इत्यमरः। विभागः ४ भक्तिः ५। इति

जटाधरः। अंशशब्दो दन्त्यसान्तोऽपि। अंशांस

त् क विभाजने इति कविकल्पद्रुमदशनात्।

स्तन्धः। इति विद्याविनोदादयः। (वस्त्वकदेशः।

रिक्शविभागः। चतुर्थभागः। भाव्याङ्कः। रवि-

मूर्त्तिविशेषः। आदित्यविशेषः, यथा,—

“धाता मित्रोऽर्थ्यमा शक्रो वरुणस्त्वंश एव च।

भगो विवस्वान् पूषा च सविता दृशमस्तथा ॥

एकादशस्तथा त्वथा द्वादशो विष्णुरेव च।

जघन्यजन्तु सर्वेषामादित्यानां गुणाधिकः” ॥

इति महाभारतम्। दत्तस्य षष्ठाधिकत्रिंशत्तम-

भागः। यदुवंशीयः ऋषिविशेषः, यथा,—ततः

कुरुवत्सः ततश्च अनुरथः ततः पुरुहोत्रो जज्ञे

ततश्च अंश इति।)

अंशकं, स्त्री, दिनं। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अंशकः, पुं, (अवश्यमंशं हरति इति अंशं हारीति

कन्।) घ्रातिः। दायादः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

(अल्पांशः। अल्पार्थे कन्।)

अंशमाक्, [ञ्], त्रि, (अंशं भजते इति अंश +

भञ् + णिः।) अंशी। (दायादः) यथा। नौ-

धावनः।

“अवन्तीष्वनिरुद्धासु त्रयो वर्णा दिजातयः।

अंशु

प्रातरुत्थाय कर्त्तव्यं देवर्षिपितृतर्पणं” ॥

निरुद्धासु न कुर्वीरमंशभाक् तत्र सेतुकृत्।

इति प्रायश्चित्ततत्त्वं ॥

अंशुलः, त्रि, (अंशः प्रशस्तस्तन्धः अस्ति अस्य इति

अंश + लच्।) अंसलः। बलवान्। इत्यमरटीकायां

रमानाथः ॥ (प्रशस्तस्तन्धविशेषः)

अंशी, [न्], त्रि, (अंशोऽस्यः स्तोति अंश + इनि।)

अंशयोग्यः। वण्टकविशेषः। भागी। यथा या-

ज्ञवत्सवः।

“विभागश्चेत् पिता कुर्वीत् स्त्रेऽस्या विभजेत् सुतान्।

व्येष्टं वा श्रेष्ठभागेन सर्वं वा स्युः समांशिनः” ॥

इति। सति तु पितरि पार्ष्णागधिकारात्

पुत्राणां नांशिता। एवं धनिनः पौत्रस्तत्पौत्रमे

तदंशमात्रे प्रपौत्राणामंशिता। इति दायतत्त्वं ॥

अंशुः, पुं, (अंशयति इति अंश विभाजने। मृग-

व्यादित्वात् कुः।) निरखः। प्रभा ॥ इति मेदि-

नी। वेशः। इति धरणी। सूत्रादिकृष्णांशः।

इति हेमचन्द्रः। शेषः। सूर्यः ॥ इति विश्वः ॥

(ऋषिविशेषः। जतावयवः। सोमजतावयवः।

भागः।)

अंशुकं, स्त्री, (अंशून् कायति। कै शब्दे। आतइति

कः। यदा अंशुभिः काशते। काश दीप्तौ।

अन्येष्वपीति डः।) वस्त्रमात्रं। सूक्ष्मवस्त्रं। उत-

रीयवस्त्रं। इति मेदिनी। युक्तवस्त्रं ॥ इत्यमर-

टीकायां रमानाथः। (अधोवस्त्रं।) पत्रं। तेजपात

इति भावा। इति राजनिर्घण्टः ॥

अंशुधरः, पुं, (अंशूनां धरः। धरति इति धरः।

पचाद्यच्।) सूर्यः ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अंशुमत्फला, स्त्री, (अंशुमन्ति सूक्ष्मावयववन्ति फला-

नि अस्याः। अंशुमानिव फलानि अस्याः इति वा।

अजादित्वात् टाप्।) कदलीवृक्षः। इत्यमरः ॥

अंशुमती स्त्री, (अंशवः सन्ति अस्याः। मतुप् डीप्

च। अंशुमत्याः फलं मूलञ्च अंशुमती। अतुदात्ता-

देशेति अञ्। फलपाकमूलेषु इति लुपि युक्तवद्-

भावः।) सालपर्णवृक्षः ॥ इत्यमरः ॥ (परदेवता।)

अंशुमान् [त्] पुं, (अंशवो विद्यन्ते अस्य इति।

तदस्यास्तीति मतुप्।) सूर्यः ॥ इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥ असमङ्गपुत्रः सूर्यवंशीयराजविशेषः ॥

यथा।

“सगरस्यासमङ्गपुत्रं असमङ्गादथांशुमान्।

दिलीपोऽंशुमतः युक्तो दिलीपस्य भगीरथः” ॥